

TURECKIE SIŁY ZBROJNE CORAZ BARDZIEJ NIEZALEŻNE [KOMENTARZ]

Tureckie siły zbrojne otrzymają w tym roku szereg dostaw uzbrojenia nowych typów i klas zapewnianych przez rodzimy przemysł. Tym samym trwa uniezależnienie się od reszty świata jeżeli chodzi o dostawy nie tylko całych systemów, ale też poszczególnych do nich elementów. Dość szczegółowy wykaz tego, co ma pojawić się w tureckich siłach zbrojnych w rozpoczynającym się roku przedstawił turecki The Daily Sabah.

Śmigłowce

W roku 2021 rozpoczną się dostawy zmodernizowanej wersji lekkiego śmigłowca rozpoznawczo-uderzeniowego T-129 ATAK (Tactical Reconnaissance and Attack Helicopter). Przede wszystkim tego standardu będą podnoszone już eksploatowane maszyny w liczbie 51 egzemplarzy, ale Ankara rozważa dokupienie 40 kolejnych. Nowa wersja ATAK-a będzie wyposażona w dodatkowe systemy walki elektronicznej w tym zagłuszacz częstotliwości radiowych oraz systemy ostrzegające o opromieniowaniu przez radar lub laser. Maszyny mają otrzymać także nowe radio pasma V/UHF.

Bezzałogowce

Biorące udział w nieprzerwanych wojnach od ponad roku tureckie siły zbrojne są znane przede wszystkim z uwagi na ich bojowe bezzałogowe statki powietrzne, w szczególności Baykar Bayraktar TB2 i TAI Anka. Rok 2021 przyniesie pojawienie się nowych platform, które wielokrotnie były zapowiadane i w roku 2020 przechodziły kolejne testy. Będą to – „dla odmiany” – maszyny bojowe z możliwością prowadzenia rozpoznania. Od tych, które odznaczyły się w ostatnich latach odróżniają je większe możliwości operacyjne.

Czytaj też: [Pierwszy lot największego tureckiego bezzałogowca Akinci \[WIDEO\]](#)

I tak, siły zbrojne Turcji rozpoczną odbiory pierwszych BSP (UCAV) Akinci wyposażonych w radar z aktywnie elektronicznie skanowanym szykiem antenowym (AESAs), zdolny do przenoszenia rodzimej produkcji pocisków powietrze-powietrze krótkiego zasięgu, a także kilku rodzajów uzbrojenia klasy powietrze-ziemia (w tym precyzyjnego dalekiego zasięgu). Ich maksymalny ładunek użyteczny wynosi do 1350 kg (sześć punktów podwieszenia), czas przebywania w powietrzu, 24 godziny, a pułap operacyjny 12,2 km. System ma dysponować sześcioma komputerami wyposażonymi w algorytmy sztucznej inteligencji, które są zdolne szybko przetwarzać informacje pozyskiwane z sensorów, wykrywać cele niewidoczne dla ludzkiego oka, a także nawigować bez potrzeby wykorzystywania nawigacji satelitarnej.

W 2021 roku ma rozpocząć się produkcja masowa także bojowego, dwusilnikowego BSP klasy MALE o nazwie Aksungur. Maszyna ta ma być zdolna do przenoszenia do 750 kg ładunku użytecznego, w tym uzbrojenia powietrze-ziemia a nawet zwalczania okrętów podwodnych, operując na wysokości 12,2 km przez okres nawet 49 godzin (dotychczasowy rekord tej konstrukcji) i pokonując w tym czasie 6500 km.

Obydwie maszyny są oparte na poprzednikach. Tworzony przez Turkish Aerospace Industries Aksungur to kontynuacja doświadczeń z TAI Anka. A Akinci to dzieło firmy Baykar, producenta systemów Bayraktar TB2.

Czytaj też: [Tureckie S-400 w komplecie. Będzie nowe zamówienie?](#)

Obrona powietrzna

Turcja od lat stara się uzyskać niezależność w budowie systemów obrony powietrznej, co doprowadziło w ostatnich latach m.in. do zakupu S-400, za czym poszło pogorszenie stosunków z NATO i utrata możliwości zakupu myśliwców F-35. Udało się jednak uzyskać kompetencje we wdrażaniu kolejnych systemów. Rok 2021 to kontynuacja tego trendu. Rozpocznie się modernizacja i wprowadzane ulepszonych systemów krótkiego zasięgu Hisar-A, tzw. Hisar-A+. Ukończone mają też zostać testy systemu średniego zasięgu Hisar-O+.

Jednocześnie na początku roku uruchomione w pełni zostały rosyjskie systemy S-400, a turecki MON stwierdził, że na ich podstawie stworzy własne systemy.

Czytaj też: [Nowy turecki dron zdolny do zwalczania T-14 Armata? \[KOMENTARZ\]](#)

Wojska lądowe

W wojskach lądowych rok 2021 upłynie pod znakiem wprowadzania do produkcji rodzimych silników, co będzie ważnym punktem na drodze uniezależniania produkcji od dostawców zagranicznych. Testowane będą prototypy silników Batu dla rodzimych czołgów podstawowych generacji 3+ Altay i silniki Utku wraz z układami przeniesienia mocy, stworzone do różnych typów lekkich pojazdów opancerzonych.

Nowe typy amunicji

Ponadto rozpoczną się dostawy zaawansowanej rodzimej amunicji nowych typów: pocisku przeciwokrętowego Atmaca, torpedy Akya i kierowanego pocisku przeciwpancernego Karaok.

Czytaj też: [Tureckie bezzałogowce bez kanadyjskich silników](#)

Marynarka wojenna

Świętowała będzie także turecka marynarka wojenna. Do służby ma być wprowadzony jej od dawna

wyczekiwany okręt flagowy – śmigłowcowiec desantowy Anadolu. Oprócz tego tureckie stocznie opuszczą także pierwsza budowana w kraju nowoczesna fregata typu Istambuł i okręt szkolny Ufuk.

Jak widać Turcja, pomimo kłopotów gospodarczych i uderzających w nią gromów opinii międzynarodowej coraz bardziej uniezależnia się od zagranicznych dostaw i staje się zdolna do samodzielnej produkcji kolejnych rodzajów uzbrojenia. Często opartych na tych, które wypróbowano podczas wojen w Syrii, Libii i Azerbejdżanie. Czas pokaże na ile ta polityka okaże się opłacalna i czy na nowe rozwiązania znajda się klienci eksportowi.